

Laudáció

Post mortem tiszteletbeli professzori cím Bege Antalnak

Bege Antalt minden munkájában, minden beosztásában és minden megnyilvánulásában a pontosság, az egyenesség és az igényesség jellemezte.

1986-ban elvégezvén a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem matematika szakát visszakerült matematikatanárnak Csíkszeredába, egykori iskolájába, a mai Márton Áron Líceumba. Az 1989-es változások után, amikor újra beindult a magyar nyelvű oktatás a kolozsvári egyetemen, őt is, sok más tehetséges fiatalal egyetemben, meghívták tanítani az egyetemre. 1991-ben tanársegédként kezdte egyetemi oktatói tevékenységét a kolozsvári egyetem matematika és informatika karán. 1995-ben adjunktus, majd 2003-ban docens lett. Közben, 2000-ben doktorált.

2008-ban, miután évek óta társult oktatóként tanított a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem marosvásárhelyi karán, úgy döntött, hogy elvállalva a marosvásárhelyi matematika és informatika tanszék vezetését, az ottani kollégák választása eredményeként, immár főállású oktatóként támogatja a Sapientia akkreditálási folyamatát. Az első akkreditált szak az egyetemen éppen a tanszék által patronált informatika szak volt, amely siker jó kezdetnek bizonyult.

A Sapientian régóta érlelődött egy szakfolyóirat indításának a gondolata. A név, az Acta Universitatis Sapientiae, még Tonk Sándor első rektortól származik. Amikor Bege Antal elvállalta a folyóirat indításának a munkáit, határozott elképzeléssel és nagy igényességgel szervezte azt, elérve, hogy 2008 őszén beinduljon az első sorozat, majd a következő évben még hat. Jelenleg tizenegy sorozat jelenik meg rendszeresen.

Tanszékvezetőként meghonosította a rendszeres szakmai szemináriumokat, találkozókat, konferenciákat. A marosvásárhelyi karon elsőként szervezett szakkollégiumot a tehetséges diákok számára. Ezek mind hatékonyan működnek ma is.

Éveken keresztül aktívan részt vállalt az erdélyi magyar matematikaversenyek sikeres szervezésében. Matematikatáborokat szervezett, állandó versenyfeladatrovata volt az iskolásoknak szánt kolozsvári Matematikai Lapokban. Több éven keresztül egészen haláláig az Erdélyi Múzeum-Egyesület matematikai és informatikai szakosztályának elnöke is volt.

Rendszeresen közölt tanulmányokat kedvenc kutatási témáiban, a számelméletben és a diszkrét matematikában. Az európai számelméleti konferenciák rendszeres résztvevőjeként kiterjedt szakmai és baráti kapcsolatokat

ápolta, és ezeket az egyetem érdekében is hasznosította. Tizenhárom könyv (egyetemi jegyzet, tankönyv, példatár) szerzője.

Kiegyensúlyozott, igazságszerető ember volt. Szerénységgel párosult határozottsága, közismert munkabírása, közvetlensége által kivívta kollégái és diákjai szeretetét és tiszteletét. A tanszék ügyeit nagy hozzáértéssel és tapintattal intézte.

Az intézményi akkreditáció megszerzése újabb kihívásokat jelentett számára is, nagy reményeket fűztünk jövőbeli munkásságához is.

Rövid élete nem tette lehetővé, hogy munkássága kiteljesedjék. Ha tavaly tavasszal nem végez vele a Sors, mára már egyetemi tanár lehetne, így azonban meg kell elégednünk azzal, hogy tiszteletünk és nagyrabecsülésünk jeléül post mortem tiszteletbeli professzori címet adományozzunk, és emlékét megőrizzük szívünkben.

Kása Zoltán